379L0581

26.6.79 EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING Nr L 158/19

RÅDETS DIREKTIV

av den 19 juni 1979

om konsumentskydd i samband med prismärkning av livsmedel

(79/581/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande([3]), och

med beaktande av följande:

Europeiska gemenskapens preliminära konsumentpolitiska program([4]) innehåller bestämmelser om att det skall utarbetas gemensamma principer för prismärkning.

Om försäljningspriset och jämförpriset anges på livsmedel underlättar detta för konsumenterna att jämföra priser på försäljningsstället. Härigenom skulle marknadens genomskinlighet öka och ett bättre konsumentskydd säkerställas.

I princip måste skyldigheten att ange dessa priser gälla alla livsmedel som bjuds ut till konsumenten, oavsett om de säljs i lös vikt eller färdigförpackade. Närhelst upplysningar om försäljningspriset på livsmedel anges skriftligen eller tryckt i annonser och kataloger måste denna skyldighet också gälla.

Försäljnings- och jämförpriset måste anges i enlighet med de särskilda förfaranden som gäller för varje kategori livsmedel så att inte detaljisten onödigt belastas vad beträffar märkningen.

Skyldigheten att ange jämförpriset bör inte omfatta livsmedel som säljs i lös vikt eller i färdigförpackning när sådan märkning är meningslös.

Skyldigheten att ange jämförpriset borde när så är möjligt ersättas med förutbestämda mängder av färdigförpackade livsmedel. För att möjliggöra att standardiseringen främjas på nationell nivå och gemenskapsnivå bör bestämmelser införas som medger uppskov med tillämpningen av skyldigheten att ange jämförpriser vad gäller förutbestämda mängder.

De regler som fastställs i detta direktiv är nödvändiga för att konsumenten skall få information och skydd, och de medverkar till att man uppnår ett av gemenskapens mål i det att de bidrar till förbättringen av levnadsvillkoren och den harmoniska utvecklingen av ekonomiska verksamheter i hela gemenskapen. Fördraget har inte sörjt för de nödvändiga fullmakterna i detta avseende.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta direktiv rör hur försäljningspris och jämförpris kan anges på livsmedel avsedda för den slutliga konsumenten eller som annonseras med försäljningspriset angivet, vare sig de säljs i lös vikt eller färdigförpackade i förutbestämda eller variabla mängder.

2. Detta direktiv gäller inte livsmedel som säljs på hotell, restauranger, kaféer, pubar, sjukhus, personalmatsalar och liknande inrättningar och som förtärs på platsen. Det gäller inte heller matvaror som inhandlats i affärs- eller för- säljningssyfte.

3. Medlemsstaterna får bestämma att detta direktiv inte skall gälla livsmedel som säljs på bondgården. Livsmedel som säljs i vissa speciella affärer och som överlämnas direkt av säljaren till köparen får också undantas från detta direktivs räckvidd när prismärkningen

— sannolikt kommer att innebära en orimligt stor börda för sådana affärsinrättningar, eller

— är uppenbart opraktisk på grund av det antal livsmedel som bjuds ut till försäljning, försäljningsytan, hur

([1]) EGT nr C 167, 14.7.1977, s. 4, EGT nr C 135, 9.6.1978, s. 4.
([2]) EGT nr C 63, 13.3.1978, s. 48.
([3]) EGT nr C 18, 23.1.1978, s. 15.
([4]) EGT nr C 92, 25.4.1975, s. 2.

den disponeras eller de villkor som är säregna för vissa former av handel, t.ex. vissa former av kringvandrande försäljare.

De undantag som avses i denna punkt skall inte påverka strängare skyldigheter att ange priset som gäller enligt nationella bestämmelser eller gemenskapsbestämmelser vid tidpunkten för detta direktivs ikraftträdande.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

a) livsmedel som säljs i lös vikt (eller oförpackade): livsmedel som inte är färdigförpackade och/eller som inte mäts upp eller vägs utom i konsumentens närvaro,

b) färdigförpackade livsmedel: livsmedel i förpackningar vare sig sådana förpackningar helt eller endast delvis omsluter livsmedlet,

c) livsmedel som är färdigförpackade i förutbestämda mäng- der; livsmedel som är färdigförpackade på sådant sätt att mängden i förpackningen motsvarar en i förväg fastställd vikt eller volym,

d) livsmedel som är färdigförpackade i variabla mängder: livsmedel som är färdigförpackade på sådant sätt att mängden i förpackningen inte motsvarar en i förväg fastställd vikt eller volym,

e) försäljningspriset: priset på en viss bestämd mängd av livsmedlet,

f) jämförpriset: priset på ett kilogram eller en liter av livsmedlet, om inte annat följer av artikel 6.2 och 9.

Artikel 3

1. Försäljningspriset och jämförpriset på de livsmedel som avses i artikel 1 måste anges i enlighet med följande bestämmelser.

2. Jämförpriset på livsmedel som säljs i lös vikt måste anges. Dock får medlemsstaterna ange på vilket sätt styckepriset får anges för vissa kategorier av dessa livsmedel.

3. Försäljningspriset och jämförpriset skall ange det slutliga priset på livsmedlet på det sätt som fastställts av medlemsstaterna.

Artikel 4

Försäljningspriset och jämförpriset som anges på försäljningsstället måste vara entydigt samt lätt igenkännligt och tydligt läsbart. De behöriga nationella myndigheterna får fastställa de särskilda reglerna för sådan prisangivelse.

Artikel 5

Uppgift om försäljningspriset som anges skriftligen eller tryckt i annonser eller kataloger för de livsmedel som omnämns i artikel 1 skall ange jämförpriset om inte annat följer av artikel 7 och 8.

Artikel 6

1. Jämförpriset skall uttryckas i pris per liter för livsmedel som säljs efter volym och i pris per kilo för livsmedel som säljs efter vikt.

2. Medlemsstaterna får emellertid godkänna att jämförpriset för livsmedel som säljs efter volym skall hänföra sig till en mängd om 100 ml, 10 cl, 1 dl eller 0,1 l och, för livsmedel som säljs efter vikt, till en mängd om 100 g.

3. Jämförpriset på färdigförpackade varor skall hänföra sig till den angivna mängden i enlighet med nationella bestämmelser och gemenskapsbestämmelser. När två eller flera mängdangivelser förekommer på förpackningen, får medlemsstaterna avgöra vilken av dem som skall användas vid beräkningen av jämförpriset.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna får medge undantag från skyldigheten att ange jämförpriset på livsmedel som säljs i lös vikt eller färdigförpackade för vilka sådan märkning skulle vara men- ingslös.

2. De livsmedel som omnämns i punkt 1 omfattar i synnerhet

a) livsmedel för vilka vikt- eller volymangivande inte krävs (i synnerhet livsmedel som säljs styckevis),

b) livsmedel som säljs i automater,

c) färdiga maträtter eller maträtter som skall beredas av innehållet i en enda förpackning,

d) s.k. lyxartiklar.

3. Mycket ömtåliga livsmedel får av medlemsstaterna undantas från kravet på ny jämförprismärkning, om de säljs till nedsatt pris på grund av att de annars skulle fördärvas.

4. Medlemsstaterna får undanta livsmedel under 5 g eller 5 ml och över 10 kg eller 10 l från kravet på jämförpris-märkning.

Artikel 8

1. Rådet skall på förslag av kommissionen senast den 31 december 1983 fatta beslut om de villkor som skall gälla för skyldigheten att jämförprismärka livsmedel som färdigförpackats i förutbestämda mängder. Samtidigt

skall rådet fastställa de kategorier av livsmedel som får undantas från kravet att jämförpriset skall anges.

2. I avvaktan på det beslut som anges i punkt 1 skall jämförpriset på livsmedel som färdigförpackas i förutbestämda mängder anges i enlighet med nationella bestämmelser.

Artikel 9

Intill utgången av den övergångsperiod, under vilken gemenskapen tillåter att brittiska måttenheter används, skall de behöriga irländska och brittiska myndigheterna besluta vilket system, det internationella eller det brittiska, som skall användas för varje särskilt livsmedel eller kategori livsmedel för den obligatoriska jämförprismärkningen.

Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom 24 månader efter dagen för anmälan och skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Kommissionen skall senast den 1 juli 1983 till rådet överlämna en rapport om beviljade undantag i enlighet med artikel 1.3 och 7.1 och 2, åtföljd av ett förslag till ändringar med hänsyn till vunna erfarenheter. På grundval av denna rapport och förslaget om ändringar skall rådet besluta om man skall behålla, ändra eller upphäva alla eller delar av de bestämmelser som gäller ovanstående undantag.

Artikel 11

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 19 juni 1979.

På rådets vägnar
M. d'ORNANO
Ordförande